

tid vedbliver at forestaae det? Hertil vil jeg  
 svare: Det kan være meget muligt, saavidt jeg  
 i dette Dieblik kan oversee Forholdet, det kan  
 have sine Fortrin; imidlertid kan det ogsaa  
 være, at det er forbundet med visse Mangler,  
 forsaavidt der er Institutioner, der sortere un-  
 der ham, og som ikke hensigtsmæssigt vilde  
 kunne beshvres af ham i Krigstid. Jeg skøn-  
 ner saaledes ikke rettere, end at f. Ex. Hele  
 den vigtige Green af Forplejningsvæsenet, som  
 kaldes Intendanturen for Bellædningsvæsenet,  
 der er her i Kjøbenhavn og maa blive her,  
 hvor de store Magasiner og Bærstedder ere,  
 ikke vil kunne fortære under Chefen for Arme-  
 intendanturen, naar han var f. Ex. i Hven  
 eller Sjælland. Der maa altsaa, naar han  
 gaaer ud i Krig, etableres et heelt nyt For-  
 hold mellem denne Intendantur og Beshyrelsen  
 i Fredstid. Det Samme synes mig ogsaa at  
 maatte gjælde om de locale Intendanturer, der  
 under lignende Eventualiteter som de, jeg  
 har tilladt mig at nævne, maatte være tilstede  
 i Sjælland. De vilde ikke hensigtsmæssigen  
 kunne vedblive at staae under Chefen for Ar-  
 meens Intendantur; han maatte altsaa stilles  
 i et andet Forhold til dem end før. Der  
 maatte da finde en Oprykning og Forandring  
 af Autoriteter Sted, men jeg veed ikke i dette  
 Dieblik, hvorvidt dette vilde være bedre eller  
 mindre godt end den anden Ordning, jeg er  
 ikke tilstrækkelig fremrykket i min Overveelse  
 til at kunne sige det; hvad jeg derimod meget  
 tydelig seer, er, at den Ordning, som her er  
 foreslaaet, vil tilveiebringe en vis Bidskøftighed  
 i Fredstid, som vil være meget besværlig. Det  
 vil erindres, at som Forholdene nu ere, er  
 Forplejningsvæsenet ordnet saaledes, at dette  
 tilligemed Regnskabsvæsenet ved hver Afdeling  
 staaer under en Intendant, og denne Intendant  
 staaer umiddelbart under Chefen for Armeens  
 Intendantur, som er i selve Krigsministeriet. Der  
 er altsaa mellem de locale Myndigheder, Inten-  
 danterne ved Afdelingerne, som jo skulle vedblive  
 at bestaae, og Krigsministeren selv kun eet Mel-  
 lemled, hvilket jo unægtelig synes at maatte  
 være heldigt for en hurtig og raff Expedition;  
 men ved den Ordning, som her paatænkes, sta-  
 ves der imellem disse to Autoriteter ikke min-  
 dre end to Mellemled. Der er for det Første

en Divisionsintendant, som etableres ved hver  
 Generalcommando, og dernæst er der Chefen  
 for Armeens Intendantur, der bærer en  
 Myndighed for sig, saaledes at, naar der  
 fra en Afdeling moveres om Noget, som  
 fordrer Krigsministerens Beslutning, skal en  
 saadan Sag, istedetfor at den nu gaaer umid-  
 delbart til Ministeren, gaae først til Divisions-  
 intendanten, fra denne til Armeintendanten og  
 først fra denne til Krigsministeren. Der vil  
 altsaa finde Correspondance Sted igjennem  
 disse to Melleminstanser, inden Sagen kan  
 naae op til det Sted, hvor den skal finde sin  
 Afgjørelse. Jeg skal ikke nægte, at dette synes  
 mig at være en Mangel; det kan vel ogsaa  
 have en Fordeel, den nemlig, at saa mange  
 flere af dette underordnede Personale blive  
 vedde i, faae en vis Indsigt i Forretningerne;  
 men det forekommer mig dog, at det, at ville  
 skabe Forretninger for at skaffe Folk Øvelse,  
 ikke er den Maade, som man helst maa vælge.  
 Derfor staaer det for mig, som om det For-  
 slag, der i den Henseende er fremkommet fra  
 Ministeriet, har visse Skjægsfider, men som  
 maaskee, det vil jeg meget gjerne indrømme, ved  
 en nøiere Drøftelse af Sagen, ville kunne blive  
 klarede. — Det andet Punkt, hvori en Afvi-  
 gelse har fundet Sted, er en Ting, som isjor  
 stærkt fremhævedes, nemlig, at vi ansaae det  
 for uhensigtsmæssigt, at der skulde være to  
 Divisionsintendantur. Man seer nu af Moti-  
 verne, at denne Sag atter har været omhyg-  
 gelig drøftet i Krigsministeriet, og det af nye  
 Kræfter. Motiverne, hvorfor man alligevel er  
 bleven staaende ved det Samme, som isjor var  
 foreslaaet af Ministeren, men som vi da ikke  
 vilde gaae ind paa, ere ikke meget udførligt  
 fremstillede. Imidlertid vil jeg ikke nægte, at  
 allerede den Omstændighed, at Sagen atter  
 har været omhyggelig prøvet af nye og dygtige  
 Kræfter i Ministeriet, og at man dog er kom-  
 men til det samme Resultat, indeholder et vist  
 Motiv for os til at være varksomme med alt-  
 for strengt at fastholde det Standpunkt, hvor-  
 paa vi stode isjor i denne Henseende. Dette  
 vil jeg indrømme; men jeg tvivler ikke paa, at  
 den ærede Minister vil sætte os istand til,  
 gjennem en udførlig Fremstilling af de Moti-  
 ver, der have bevæget ham til at gjenoptage